

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,
a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de reprezentantul părții
vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții
de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

*Bunescu Claudia Andrei, născută la 19 iulie 1959,
originară și domiciliată în sat. Mingir, r-nul Hîncești.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.06.2012 – 25.02.2013 (prima instanță);

2. 08.04.2013 – 20.02.2014 (instanța de apel);

3. 03.07.2014 – 04.11.2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 25 februarie 2013, Bunescu Claudia a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Clivasima” împotriva S.A „Minjir Agro” a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală, inculpata Bunescu Claudia a fost învinuită pentru faptul că, în perioada de la 09.09.2010 pînă la 02.02.2011, activînd în calitate de administrator a SA „Mingir-Agro”, cu scopul însușirii bunurilor altei persoane, avînd în administrare 141 tone de semințe de floarea soarelui, conform facturii fiscale valorînd suma totală de 634500 lei, încredințate spre păstrare de SRL „Clivasima” în baza contractului nr. 267/10 din 18.05.2010, le-a însușit ilegal cauzînd părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

Tot ea, a fost învinuită de către organul de urmărire penală pentru faptul că, în perioada de la 25.07.2009 pînă la 15.08.2009, activînd în calitate de administrator a SA „Mingir-Agro”, cu scopul însușirii bunurilor i persoane, avînd în administrare 300 tone de grîu, conform facturii fiscale în valoare totală de 300000 lei, încredințate spre păstrare de SRL „IMEXAGRO” în baza contractului de depozit din 25.07.2009, le-a însușit ilegal, cauzînd părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror, de avocatul părții vătămate SRL „Clivasima”, Păduraru Grigore și de reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Bunescu Claudia să fie condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod

penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că instanța de fond la baza sentinței de achitare, unilateral a pus doar declarațiile inculpatei, ignorând totalmente probele acuzării, prin care cu certitudine s-a constatat că, atât partea vătămată Culiuc Vasile, cât și partea vătămată Scutari Oleg au procurat și au conștientizat faptul procurării reale de la SA „Mingir-Agro”, a mărfii și anume, semințe de floarea soarelui și grâu, pe care nedispunând de depozite speciale, le-au încredințat spre păstrare în continuare în depozitele SA „Mingir-Agro”, circumstanță confirmată prin contractele de depozit din 25.07.2009 și, respectiv, din 18.05.2010.

La fel, faptul existenței obiectelor contractuale a fost confirmat prin informația eliberată de Direcția Statistică Hîncești și anume, că în anul 2009, SA „Mingir-Agro” a recoltat 826 tone de grâu și 298 tone de floarea soarelui, însă, inculpata avînd în calitate de administrator al întreprinderii obligația de a asigura păstrarea bunului, în interese personale, intenționat a înstrăinat cerealele ce nu aparțin asociației, refuzînd în continuare a restitui bunul păstrat proprietarilor legali, cu atât mai mult că, în anul 2010 SA „Mingir-Agro” a recoltat 608 tone de grâu și 323 tone de semințe de floarea soarelui.

Faptul că, SA „Mingir-Agro” urmează să se achite cu acționarii și cotașii a căror pămînturi sunt arendate de către întreprindere, prin eliberarea producției agricole, nu a fost convenit cu proprietarii acestor cereale, ultimii necondiționat fiind încrezuți că-și pot lua bunul depozitat în orice moment din care motiv după semnarea tranzacțiilor în litigiu între SA „Mingir-Agro” și SRL „Clivasima” cu SRL „IMEXAGRO”, au mai avut loc tranzacții.

La adoptarea hotărîrii de achitare a inculpatei, instanța incorect a pus la bază circumstanța că, paralel cu derularea procedurii penale, SRL „Imexagro” a acționat SA „Mingir-Agro” în judecată unde, ultima a fost obligată să elibereze creditorului grâu în cantitate de 300000 kg., faptul dat urma să se răsfrîngă doar la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și nu la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, deoarece la momentul adresării SRL „IMEXAGRO” în judecată, infracțiunea prevăzută de art. 191 Cod penal deja a fost consumată (delapidarea grâului depozitat).

Instanța eronat și nefondat a reținut faptul că, față de inculpată urmau să fie înaintate pretenții de către SA „Mingir-Agro”, care la rîndul său datorează aceste bunuri celorlalte întreprinderi, deoarece Bunescu Claudia este fondatorul SA „Mingir-Agro” și deține majoritatea acțiunilor întreprinderii și nu putea să-și înainteze pretenții.

Totodată, instanța nefondat a pus la baza sentinței probele prezentate de partea apărării și anume, procesul-verbal nr. 24 din 05.10.2010, prin care s-a decis împuternicirea lui Bunescu C. de a negocia și de a semna toate contractele de eșalonare, deoarece ultima personal în anul 2009 a semnat contractele cu SRL „Clivasima” și SA „Mingir-Agro”. Pe faptul prezentării în instanța de judecată a proceselor verbale cu semne de falsificare, de către OUP CPr Hîncești a fost pornită urmărirea penală în temeiul art. 361 Cod penal, în cadrul căreia au fost efectuate percheziții la sediile SA „Mingir-Agro”, unde s-a dovedit că administrația întreprinderii din 2008 nu ducea careva evidență documentară și, respectiv, nu au fost depistate careva procese verbale a consiliului de administrare, astfel, procesele-verbale prezentate de către inculpată urmau a fi apreciate critic.

La fel, instanța formal a atras atenția la pretinsele abateri procesuale admise de către partea acuzării pe parcursul urmăririi penale, însă, nu s-a expus asupra consecințelor acestora. Faptul că, în calitate de părți vătămate au fost recunoscuți directorii întreprinderilor SRL „Clivasima” și SRL „IMEXAGRO”, nu poate să se

răsfrîngă asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatei, deoarece în rechizitoriu sunt indicate corect părțile cărora le-au fost încălcate drepturile și interesele.

Instanța incorect a apreciat probele administrate la dosar și nu a ținut cont de procesul-verbal de cercetare la fața locului în depozitele SA „Mingir-Agro”, prin care s-a constatat lipsa bunului depozitat, de cererile SRL „Clivasima” către SA „Mingir-Agro”, cu solicitările de liberare a bunului păstrat, de lista cotașilor care au primit semințe de floarea soarelui e.t.c.

3.2. Avocatul părții vătămate SRL „Clivasima”, Păduraru Grigore, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată, privind recuperarea prejudiciului material și moral în legătură cu însușirea ilegală a 141 de tone de semințe de floarea soarelui.

În motivarea cerințelor sale, a invocat următoarele:

- instanța nu s-a expus asupra rapoartelor financiare de activitate a SA „Mingir-Agro” pe anii 2009-2010, inclusiv și asupra certificatului parvenit în adresa Procuraturii Hîncești cu nr. 05 din 06.02.2013, din care rezultă că în anul 2009 de către SA „Mingir-Agro” cu cultura agricolă „grîu” au fost sămîntate 456 ha., iar volumul producției obținute recoltate a fost de 8260 chentale sau 826000 tone, floarea soarelui a fost însămîntată pe 318 ha și recoltată de pe această suprafață 2980 chentale sau 298000 tone. În anul 2010, au fost însămîntate respectiv 40 ha cu grîu și 318 ha cu floarea soarelui, obținînd o recoltă de 6088 chentale de grîu sau 608800 tone și 3230 chentale de floarea soarelui sau 323000 tone;

- inculpata era în deplina responsabilitate și posibilitate de a se achita cu persoanele fizice, acționarii și cotașii, a căror pămînturi erau arendate de întreprindere, cît și cu SRL „Clivasima”, față de care avea o datorie de 711378,21 lei;

- instanța neîntemeiat a reținut declarațiile inculpatei, precum că după semnarea tranzacțiilor în litigiu între SA „Mingir-Agro” și SRL „Clivasima”, au avut loc tranzacții, fiecare parte respectîndu-și obligațiunile, inclusiv SA „Mingir-Agro” achitîndu-se cu creditorii la fel cu producție agricolă - floarea soarelui și rapiță, fapt confirmat și de către reprezentanții celor două întreprinderi, or, în ședința de judecată acest fapt nu a fost confirmat de către reprezentant.

3.3. Reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Bunescu Claudia să fie condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și încasarea de la ultima în beneficiul SRL „Imexagro” a prejudiciului material cauzat în sumă de 659100 lei, ce reprezintă contravaloarea a 300 tone de grîu.

În motivarea cerințelor, apelantul a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a achitat-o pe Bunescu Claudia, deoarece eronat a concluzionat că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, or, în prezenta cauză penală probele administrate la dosar demonstrează cu certitudine vinovăția ei în comiterea infracțiunii imputate și anume: facturile fiscale nr. SU1937499 din 25.07.2009 de eliberare a grîului în cantitate de 300 tone firmei SRL „IMEXAGRO”; contractul de depozit al grîului din 25 iulie 2009 și actul de predare-primire a grîului din 25.07.2009, cărora, instanța le-a dat o apreciere greșită.

La fel, potrivit informației eliberate de Direcția Statistică Hîncești, în anul 2009 SA „Mingir-Agro” SA a recoltat 826 tone de grîu și în anul 2010 a recoltat 608 tone de grîu, astfel, Bunescu Claudia folosindu-se de funcția de administrator al întreprinderii și neglijînd obligația de a asigura păstrarea grîului, în interese personale, intenționat a înstrăinat cerealele ce nu aparțin SA „Mingir-Agro”, or, aceasta a avut posibilitatea de a returna grîul întreprinderii SRL „IMEXAGRO”.

Tot odată, instanța de fond nu s-a expus asupra acțiunii civile înaintate de SRL „IMEXAGRO”, privind încasarea prejudiciului cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, pronunțată integral la 20 martie 2014, au fost admise apelurile declarate de procuror, de avocatul părții vătămate SRL „Clivasima”, Păduraru Grigore, de reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Bunescu Claudia a fost condamnată în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Clivasima” împotriva SA „Mingir Agro”, privind încasarea prejudiciului material și moral sau restituirea în natură a seminței de floarea soarelui a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. Rejudecînd cauza, instanța de apel a constatat în fapt că, inculpata Bunescu Claudia de la 09.09.2010 pînă la 02.02.2011, exercitînd funcția de administrator a SA „Mingir-Agro”, satul Mingir, raionul Hîncești, avînd în administrare 141 tone de semințe de floarea soarelui, conform facturii fiscale valorînd suma totală de 634500 lei, încredințate spre păstrare de SRL „Clivasima” în baza contractului nr. 267/10 din 18.05.2010, urmărind scopul de cupiditate, ce nu cuprinde însușirea averii străine, fără acordul proprietarului SRL „Clivasima” le-a predat lucrătorilor SA „Mingir-Agro”, astfel, prin înșelăciune și abuz de credere, a cauzat părții vătămate SRL „Clivasima”, daune în proporții deosebit de mari.

Tot ea, de la 25 iulie 2009 pînă la 15 august 2009, exercitînd funcția de administrator a SA „Mingir-Agro”, avînd în administrare 300 tone de grîu, conform facturii fiscale în valoare totală de 300000 lei, încredințate spre păstrare de SRL „IMEXAGRO”, în baza contractului de depozit din 25.07.2009, fără acordul proprietarului SRL „IMEXAGRO” le-a predat lucrătorilor SA „Mingir-Agro”, astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere, a cauzat părții vătămate SRL „IMEXAGRO” daune în proporții deosebit de mari.

4.2. Instanța de apel a concis că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, a făcut concluzii greșite în starea de fapt și de drept privind învinuirea adusă inculpatei, fapt ce a dus la achitarea ilegală și neîntemeiată a acesteia.

În acest sens, instanța de apel s-a referit la un șir de probe care confirmă vinovăția inculpatei, inclusiv:

- declarațiile părților vătămate Culiuc V. și Scutari O.;
- declarațiile martorilor Ghimp M., Vîrlan V., Cireș M., Țucanu V., Moisei D., Bunbu E.;
- contractul de depozit din 25.06.2009 cu anexa facturii fiscale cu seria și numărul SU 1937499 livrării grîului de 300 000 lei;
- cererea de recunoaștere în calitate de creditor și validare a creanțelor prezentată de avocatul părții vătămate SRL „Clivasima”, Păduraru Grigore;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului în depozitele SA „Mingir-Agro”;
- contractul de păstrare nr. 267/10 din 18.05.2010 cu anexa facturii fiscal cu seria și numărul BP 0119961 livrării semințelor de floarea soarelui de 634500 lei și facturii fiscal cu seria EN278960 cu valoarea bunului predate pentru păstrare de 634500 lei;
- cererile SRL „Clivasima” către SA „Mingir-Agro” privind eliberarea bunului păstrat.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză, în temeiul art. 100, 101 Cod de procedură penală, demonstrează vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța a conchis că între SA „Mingir-Agro”, în persoana inculpatei și SRL „Clivasima”, în persoana Culiuc V. a fost încheiat contractul nr. 267/10 din 18.05.2010, conform căreia SRL „Clivasima” i-a încredințat spre păstrare inculpatei 141 tone de semințe de floarea soarelui, care conform facturii fiscale valora suma totală de 634500 lei, că între SA „Mingir-Agro”, în persoana inculpatei și SRL „IMEXAGRO”, în persoana Scutari O. a fost încheiat contractul de depozit din 25.07.2009, conform căreia SRL „IMEXAGRO” i-a încredințat spre păstrare inculpatei 300 tone de grâu, care conform facturii fiscale valora suma totală de 300000 lei.

Instanța de apel a conchis, că inculpata fără acordul SRL „Clivasima” și SRL „IMEXAGRO” a predat lucrătorilor SA „Minjir-Agro” bunurile - 141 tone de semințe de floarea soarelui și 300 tone de grâu, ce i-au fost încredințate pentru păstrare, astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere a cauzat proprietarilor menționați daune materiale în proporții de 634500 lei și, respectiv, de 300000 lei.

Colegiul penal a menționat, că procurorul nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata a delapidat averea ce aparține SRL „Clivasima” și SRL „IMEXAGRO”, adică nu există confirmarea documentară, temeinicia, plenitudinea și corectitudinea calculelor financiar-contabile cu privire la presupusa însușire ilegală de către inculpată a sumelor ce i-ar fi aparținut părților vătămate.

De asemenea, instanța a conchis că, în acțiunile inculpatei lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, nu este specificat scopul de cupiditate, ce ar cuprinde delapidarea averii străine, că elementele constitutive ale infracțiunii menționate nu cuprind: a) acțiunile prejudiciabile de însușire ilegală a averii străine; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin însușire; c) legătura de cauzalitate dintre acțiunile prejudiciabile și urmările prejudiciabile, ce ar rezulta din infracțiunea săvârșită de inculpată, sub aspectul delapidării averii străine.

La individualizarea pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, astfel a conchis a-i aplica o pedeapsa sub formă de amendă.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că, conform art. 225 Cod de procedură penală, aceasta urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile, deoarece cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune dispus spre încasare nu a fost justificat prin careva probe.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 21 martie 2014 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului declarat, se indică că instanța de apel a apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei cu tragerea unei concluzii neîntemeiate de vinovăție a inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, că probele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de delapidare averii străine și anume prin: facturile fiscale nr. SU1937499 din 25.07.2009 de eliberare

a grâului în cantitate de 300 tone; contractul de depozit al grâului din 25 iulie 2009 și informația eliberată de Direcția Statistică Hîncești, în anul 2009 SA „Mingir-Agro” SA a recoltat 826 tone de grâu și în anul 2010 a recoltat 608 tone de grâu, astfel, Bunescu C. din interese personale, intenționat a înstrăinat grâul ce nu aparține SA „Mingir-Agro”.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea acestuia, din motiv că temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărîrii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial sau total, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, cauza se judecă numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Avînd în vedere aceste prevederi legale, Colegiul conchide că instanța de apel nu s-a conformat acestora la judecarea apelurilor și încălcarea lor, în conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, reprezintă temei pentru recurs ordinar și constatarea acestora în cadrul examinării recursului, duce la casarea deciziei pronunțate de instanța de apel.

Colegiul penal menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal se exprimă prin cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire și, respectiv, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că relațiile între SA „Mingir-Agro”, în persoana inculpatei și SRL „Clivasima”, în persoana Culic V. și SRL „IMEXAGRO”, în persoana Scutari O., au fost bazate pe contractele de depozit nr. 267/10 din 18.05.2010 și din 25.07.2009, privind păstrarea a 141 de tone de semințe de floarea soarelui și a 300 tone de grâu, care, ulterior, SA „Mingir-Agro” pentru buna desfășurare a întreprinderii cu cerealele menționate se achita cu cotași și acționari, fapt confirmat de către martorii Cireș M., Moisei D., Bunbu E.

Colegiul penal relevă că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a apreciat minuțios acțiunile inculpatei și nu s-a expus dacă aceste acțiuni conțin elemente de înșelăciune, dacă aceasta a făcut abuz de încrederea părților vătămate ori nu și dacă a cauzat inculpata, prin asemenea acțiuni, daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului, acțiuni, care au fost calificate în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la această circumstanță, Colegiul penal menționează că potrivit încheierii executorului judecătoresc din 23 ianuarie 2013, SRL „IMEXAGRO” a acționat SA „Mingir-Agro” în judecată și prin actul executoriu eliberat de Judecătoria Botanica, mun. Chisinau la 20.11.2012, ultima a fost obligată să elibereze creditorului grâu în cantitate de 300 000 kg, astfel, instanța nu a verificat pretinsul prejudiciu cauzat SRL „IMEXAGRO”, cât și aspectul că între părți pe parcursul anilor 2007-2010 existau relații contractuale civile, că SA „Mingir-Agro” se achita cu creditorii cu producție agricolă – semințe de floarea soarelui și rapiță, fapt confirmat de către reprezentanții SRL „Clivasima” și SRL „IMEXAGRO”.

De asemenea, Colegiul penal menționează că conținutul actului de acuzare este unul imprecis, neconcret și incomplet, deoarece nu este indicat actul normativ în baza căreia inculpata a fost desemnată în calitate de administrator al unei organizații comerciale, actele normative în temeiul cărora aceasta activează, împuternicirile și atribuțiile de care dispune.

În acest context, instanța de apel urma să verifice dacă învinuirea înaintată nu contravine cerințelor legislației procesual-penale și exigențelor art. 6 CEDO și anume, fiecare acuzat urmează să cunoască în mod detaliat și amplu despre fapta ce i se incriminează, pentru a dispune de posibilitatea formării unei poziții de apărare sigură, în sensul unui proces echitabil.

Mai mult, instanța de apel la judecarea cauzei și pronunțării unei noi hotărâri de condamnare, nu a ținut cont că procurorul nu a modificat învinuirea în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și nici în apel nu a invocat careva motive în problema dată, și nici nu a solicitat reîncadrarea acțiunilor (învinuirea nu parcurge triplul grad de jurisdicție).

În prezenta cauză nu a fost asigurată respectarea dreptului la un proces echitabil, care cere în materie penală o informare precisă și completă cu privire la faptele care se reproșează acuzatului și a calificării lor juridice, care reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil.

Instanța de apel era obligată să verifice vinovăția ori nevinovăția inculpatei conform învinuirii înaintate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, însă, prematur a calificat acțiunile acesteia în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, în baza evaluării proprii, readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea drepturilor părților, în această fază procesuală.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel se va conduce de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, va ține cont de argumentele formulate în apel, recurs și de cele expuse în prezenta decizie, va aprecia probele în strictă conformitate cu prevederile art.

101 Cod de procedură penală și va pronunța o hotărîre legală și întemeiată în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de reprezentantul părții vătămate SRL „Imexagro”, Scutari Oleg, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, în cauza penală în privința lui **Bunescu Claudia Andrei** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 25 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru